

И Зејнула-бег је умро увређен, отмен и правичан како то приличи бегу и бекташу.

А Хасан-бег Вучитрнац, министар у кабинету принца Вида био је сав у схватањима централних сила. Без обзира на то, што су му Аустријанци дали министарску плату, он је видео победу на крају ратовања и Албанију са собом на челу. Тога ради он се ставио потпуно на службу новом режиму и старао се да га што више задужи и људским материјалом и животним намирницама.

Купљење добровољаца за аустријску војску ишло је доста тешко. Морао је Хасан-бег да пали куће по Лауши, да веша, да одузима стоку. Већина се од оно неколико хиљада, што је отпратио, није вратила. Неки су изгинули, неки помрли, а један део пропао бежећи по слому ка Цариграду. И тако је овај трибун изгубио углед код Арнаута, нарочито код оних у градовима. Данас га још радо има три, четири села у Дреници. А на Косову нико као упркос његову називу шефа „Косовског комитета“. То ипак не значи да он није могао бити ове године на други дан Бајрама у К. Митровици и једно време у дреничким селима, па сићи у Качаник. Само и та његова појава није неки велики датум и далеко је од сваког озбиљнијег утицаја.

С правом би се могла учинити претпоставка да је тај излет ваљао лично Хасан-бегу ради његових акција у Италији, где се данас налази. Он је био одувек велики поштовалац новца, а за предузеће, на чијем је челу, њега треба у изобиљу.

И најзад ред је прибавити једно уредно занимање до смрти.¹⁾

¹⁾ Хасан-бег је позније албански суд казнио смрћу као изгнаника и противника владавине у Албанији. Данас, кад ова књига излази, он је још у италијанској служби. Посао му је да шаље тужбе Друштву народа противу нас и да буде један чинилац у рукама Италијана у случају да се ствари у Албанији окрену противу њих.